

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Orationibus iaculatoriis Libri IV. Ascetici, Seu ad exercitationem spectantes

Balinghem, Antoine de

Antverpiae, 1618

Cap. II. Negotiosis hominibus frequentandas orationes iaculatorias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51085)

Dominus noster Iesus Christus, pusillos corde blanditiis talibus solet allicere: sed noverint qui huiusmodi sunt, gratiam hanc præstitam sibi esse, non datam, longè que aliter perfectos, & qui exercitatos habent sensus, huiusce amoris sælici frui iucunditate. Ex dictis habetur tam improbis quàm probis, iisquè ipsis seu ingrediatur virtutis stadium, seu decurrant, seu denique ad eius calcem peruenerint, crebris hisce ad Deum aspirationibus consuescendum.

C A P V T II.

Negotiosis hominibus frequentandas orationes iaculatorias.

ERROR est quo quidem tenetur nō imperita solū multitudo, verū etiam ij qui se sapientes haberi volunt, orādi studiū, sesequē; statis horis colligēdi tantū esse otiosorum, neque ad eos pertinere, qui negotijs aut publicis aut priuatis vitā exigunt. Verū longè alius fuit sensus verè sapientū, eorūque qui se mallent esse tales quàm videri. Ac primum quidē ita de ea re Gregorius. Actionis feruor tunc rectè disponitur, cū sic insistimus operi; vt tranquillo corde eum, cui opera nostra consecrare nitimur videamus (quod quidem præstat oratio, quæ Deum nobis præsentem exhibet.) Quid est namque
nimic-

in x. lib.
Regum
ante
finem.

nimieras sollicitudinis, nisi confusio supremæ intentionis? (Id est, attentionis) quia dum se erga plurima diuidit, diuisa iam ad supremorum intuitum non assurgit. Illud enim æternum & simplex bonum æternæ visionis, anima quia vix vnita comprehendit; se nimirum ad id diuisa non erigit.]

Sentit itaque Gregorius intermiscendam negotijs orationem; quamq; id sit arduum, mente nimirum in diuersas distractâ partes, & quasi diuulsâ, explicat: cui subscribit Bernardus. Signum est inquit, feruoris & deuotionis, actiuos contemplationem capere, & inter ipsos labores vitæ actiuæ orationis spatium quærere, & aliquod tempus sibi ipsis concedendum suffurari.]

Sermo-
ne 3. de
assum-
ption.

Nec ab his dissentit S. Laurentius Iustinianus, Sanctis (inquit) cogitationibus occupanda mens est cum corporale sit opus, vt pariter cordis & corporis gratiam altissimo offeratur holocaustum.]

de disc.
monast.
c. 22.

Vtinam grauißima horum auctoritate permouerentur non modò religiosi; sed & Principes viri tum sacri, tum prophani & qui his accedunt proximè, prætores, ciuitatum moderatores, belli duces, præsides, magistratus, consiliarij, causidici, institores, ceterique omnes, quorum vita omnis actione continetur, quæ ne sit inanis & sine fructu, atque adedò ne maximis pateat damnis,
infi-

infinite; subiecta peccatis edat mortis fructus; eam ipsam oportet orationis præsidio communitam.

Quotidie itaque statutis horis ad Deum aspira, quisquis in negotio vitam agis, mentemque continenti actionis labore fessam, cum Deo sermocinando recrea non nihil: eas ipsas actiones quas obis, ad examen reuoca, easque iustâ appende staterâ, obserua num leuiiores sint; Si quid desit, adijce: charitatis igni oleû addito ne exinguatur, mentisque vires vt sint labori continuando aptiores, instaure, instauratas conserua, conseruatas nouis accessionibus amplifica, totû te tuosque labores vniuersos, Deo optimo maximo offer, diuinæque eius prouidentia vera cum resignatione committas. Denique te mente ad Christum confer seruatorem: ab eoque non modo bene operâdi negotiâque ex animi sententia perficiendi peritissimo, verum etiam liberalissimo virium spiritualium largitori, cum studiose agere disces, tum bene operandi facultatem consequeris.

Atque vt non desit, quem in hoc genere imiteris, aut si te tantam orationis præstantiam imitatione consequi diffidas, saltem vt quam accedas proximè enitaris: Subijciam
I. S. C. X. quod litteris consignauit Ribadineira de B. Ignatio Societatis Iesu Parente, primoque generali Præposito, viro sanè occupatissimo, cui

cui & nascentis tum primum Societatis ab omni ferè hominum ordine in inuidiam vocatæ defensio, eiusdémque toto orbe ad extremos vsque Iaponas propagatæ, cura omnis incumberebat : is tamen in horas singulas (verba sunt historici) sese colligebat, & à reliquis animum ad Deum auocabat, cōscientiamque suam discutebat diligentissimè. Quod si negotium intercederet grauius, vel occupatio aliqua tanta, quæ piæ consuetudini impedimentum adferret proxima hora vel certè primò quoque tempore interpositam morâ compensabat : Non tamen externarum rerum, occupatione vsq; adeò distringebatur Ignatius, vt deuotionis illius cursus retardaretur: hæc Ribadineira. Et tu aliquãdo, si me audis, licet negotiorum mole obruto ne respirandi quidem spatium detur, neque necessaria vitæ officia obeundi, otij non nihil sumes, & cogitatione saltem à cœtu hominum frequentiaque interdum, tamquam in portum, sic te in cordis solitudinem orandi causa recipies. Experieris eâ re profectò tum incredibilem animi voluptatem, tum in negotijs benè & ex animi sententia gerendis facilitatem tantam, eorumque tam optatum exitum, vt nihil ampliùs requiras.

CAPVT